

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/194/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205197
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615205197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanej Martine N., nar. XX.X.XXXX, bytom 8. mája XXX/XX, O., občan SR, v konaní zastúpená opatrovníkom W.. Slavomírom Kačmárom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Svidník, o zaplatenie 613,98 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 347,57 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 30.4.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 7.10.2015 uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 613,98 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvy č. A6405597, č. A6923437 a č. A6436737, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej 3ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0908662729, 0915790716 a 0917177418. Žalobca sa týmto návrhom domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Orange San Francisco II a to vo výške 46,33 eura, Huawei MediaPad 7 Lite, a to vo výške 148,75 a HTC Desire C black, a to vo výške 71,33 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola v zmysle dodatku vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody žalobca zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je nasledovný: akciová cena - 1,- eur, predajná cena - 140,- eur,

poskytnutá zľava - 139,- eur, uplatnená škoda - 46,33 eura, akciová cena - 19,- eur, predajná cena - 229,- eur, poskytnutá zľava - 210,- eur, uplatnená škoda - 148,75 eura, akciová cena - 1,- eur, predajná cena - 215,- eur, poskytnutá zľava - 214,- eur, uplatnená škoda 71,33 eura. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 456,07 eura vyfakturovaných v období 2013/11 - 2014/01. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.4.2014 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 108,50 eura odpísaná. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 30.4.2014. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 347,57 eura, ako aj nárok na zaplatenie sumy 266,41 eura, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa ich názoru žalobcovi preukázateľne vznikla.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie pohľadávky vo výške 613,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 30.4.2014.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p. pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Uznesením č.k. 7C/194/2015-73 zo dňa 4.4.2016 bol žalovanej ustanovený za opatrovníka JUDr. Slavomír Kačmár, vyšší súdny úradník Okresného súdu Svidník z dôvodu neznámeho pobytu žalovanej.

Na pojednávaní dňa 23.5.2016, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania, podľa § 101 ods.2 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6405597 zo dňa 17.7.2012, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17.7.2012, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6923437 zo dňa 12.4.2013, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 4.8.2012, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6436737 zo dňa 4.8.2012, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 12.4.2013, príloha č. 1 dodatku k zmluve, pokus o pokonávku zo dňa 15.4.2014, faktúry č. 2219113576, č. 2219194374, č. 221916315, č. 2222755887, č. 2222838612, č. 2222790468, č. 2226593022, č. 2226509390, č. 2226549296, č. 2226544408, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/194/2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzatvorili zmluvy č. A6405597, č. A6923437 a č. A6436737, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej 3ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0908662729, 0915790716 a 0917177418. Žalobca sa týmto návrhom domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Orange San Francisco II a to výške 46,33 eura, Huawei MediaPad 7 Lite, a to vo výške 148,75 a HTC Desire C black, a to vo výške 71,33 eura. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou telefónu vo výške 266,41 eura. Žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov.

Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 456,07 eura vyfakturovaných v období 2013/11 - 2014/01. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.4.2014 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 108,50 eura odpísaná. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 30.4.2014.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaná sa k veci nevyjadрила.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník o elektronických komunikáciách účastník, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa čl. 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti/ povinnosť tvrdenia/, opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 79 ods.1 , § 101 ods.1 O.s.p.). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazným bremenom (§ 120 ods. 1 O.s.p.) sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky

zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykonal všetky dôkazy, ktoré účastník označil na preukázanie svojho tvrdenia. Účastníkom označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tvrdených skutočností. Žalobca hmotnoprávne opieral uplatnený nárok o zmluvu o pripojení a jej dodatok uzavretú podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval elektronické komunikačné služby a žalovanému odpredal predmetný mobilný telefón. Pokiaľ ide o uplatňovanú náhradu škody bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť vo vzťahu k súčasnému naplneniu všetkých zákonným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 347,57 eura, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 357,46 eura s príslušenstvom.

V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 266,41 eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca skutkovo vymedzil žalobu na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou telefónov vo výške 266,41 eura. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatok k zmluvám, na základe ktorých žalobca predal žalovanej mobilné telefóny za akciové ceny. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci ohľadne mobilných telefónov uzatvorili platné kúpne zmluvy, na základe ktorých sa žalovaná stala vlastníčkou predmetných mobilných telefónov. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovanej.

Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, ktorá už bola vyhlásená viacerými súdmi za neprijateľnú. Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.